

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم

بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

نویسنده: ویکتوریا کاوالیره

برگردان از: حمید بهشتی

۲۰ اگست ۲۰۱۲

با لب های دوخته:

کارگران پیشین جنرال موتور در هفته سوم اعتصاب غذا

یکی از کارکنان پیشین «گل موتور» به نام "خورخه پارا" مدعیست که او را بخاطر بیماری هائی که معلول کار وی در کارخانه ای واقع در نزدیکی بوگوتا بوده است، اخراج کرده اند. سایرین نیز نظیر سخنان وی را مطرح می سازند. اما جنرال موتور این دعاوی را مردود می داند.

در نهمین روز اعتصاب غذائی که به خاطر آن لب های خویش را دوخته است، این کارگر پیشین جنرال موتور- کلمبیا از بد شدن دائمی حال خود سخن می گوید.

گروهی از کارکنان پیشین جنرال موتور- کلمبیا در روز چهارشنبه با لب های دوخته وارد سومین هفته اعتصاب غذایی خویش گشتند. آنها خواهان پرداخت خسارت در قبال اخراجشان از کارخانه می باشند که به دنبال مریضی آنها صورت گرفته است.

«ما اگر پایش برسد حاضر به مرگ نیز هستیم» این سخنی است که خورخه پارّا، کارگر پیشین جنرال موتور در بوگوتا، گفته است. او این سخن را فقط می تواند به نجوا بگوید. با لب های دوخته شده، وی قادر به زمزمه بوده، اما نمی تواند چیزی بخورد.

وی به خبرنگار تورنتو- ستار می گوید: «به دل درد شدیدی گرفتار شده و لب هایم ورم کرده اند، علاوه بر آن به بی خوابی نیز دچار گشته ام، اما حاضر به تسلیم نیستم».

از اول اگست ۷ تن از کارگران پیشین با استفاده از سوزن و نخ لبان خویش را دوخته اند. آنها می گویند اشخاص دیگری نیز قصد دارند از آنها تبعیت نمایند.

معترضان می گویند حاضراند برای کاری که می کنند تا پای مرگ نیز بایستند.

کارگران مزبور همچنین یکسال پیش جلوی ساختمان سفارت امریکا در بوگوتا تظاهرات نمودند تا از شرکت مزبور که شعبه جنرال موتور در دیترویت می باشد و نیز از مسئولان کلمبیائی به اعتراضات خویش پاسخ دریافت نمایند. آنها دو خواسته دارند: یکی تأمین هزینه مداوای خویش و دیگری دریافت کمک برای یافتن کاری دیگر.

از چپ به راست: کارلوس تروخیلو، مانوئل اُسپینا و خورخه پارّا

پارّا که ۳۵ ساله می باشد، می گوید او را از کارخانه بیرون کردند، پس از آن که سال ها پیش در محل کار مجروح گشته بود، علاوه بر مبتلا شدن به دیسک کمر و پارگی عضلات. وی مدعیست که مجبور بوده سه عمل جراحی را تحمل نماید. اما جنرال موتور حاضر به قبول پرداخت هیچ گونه خسارتی نگشته است. وی در باره دوختن لب هایش می گوید: «ما در وضعیت اضطراری بوده و مجبور بودیم به کاری جدی دست زنیم».

این مردان شرکت جنرال موتور را مقصر می دانند که آنها را به خاطر مریض شدن یا مجروح شدن از کارخانه بیرون کرده است.

آنها همچنین شرکت جنرال موتور را بدین خاطر که فایل های مریضی آنها را پاک کرده و حاضر نیست در قبال اخراج کارگران مجروح خسارت بپردازد مقصر دانسته اند. اما جنرال موتور کلیه دعوی مزبور را مردود می داند.

دهان خویش را با لب های دوخته فقط به میزانی می توانند باز کنند که قادر به خوردن نبوده اما به گفتن مواضع خویش قادر می باشند.

چنانکه سخنگوی جنرال موتور در آغاز این ماه اعلام نمود: شرکت مطبوع وی به قانون احترام گذارده و هرگز سلامت یا آسایش کارگران خویش را به خطر نینداخته است. علاوه بر آن شرکت مزبور «خواهان آرام نمودن جو آشفته بوده، اطمینان می دهد که هیچ یک از کارکنان خود را به خاطر ناراحتی های جسمی از کار بیکار نکرده است.»

کارگران همچنین مدعی هستند که شرکت جنرال موتور از قوانین کار ضعیف کلمبیا سوء استفاده می کند. آنها مدعی می باشند که هم دولت کلمبیا و هم شرکت های چندملیتی مانند جنرال موتور به برنامه های جدیدی که گویا واشنگتن و بوگوتا مشترکاً و به ظاهر برای بهبود مقررات کاری طرح ریزی کرده اند، بی توجهی نشان می دهند. کلمبیا در نظر سندیکاهای کارگری یکی از خطرناکترین کشورهای عالم به حساب می آید. به اسلاس اطلاعات AFL/CIO در طول ۲۰ سال اخیر ۴۰۰۰ تن از اعضای سندیکاهای کارگری این کشور به قتل رسیده اند. برگرفته از تلاکسکالا - ۱۵ اگست ۲۰۱۲

<http://www.tlaxcala-int.org/article.asp?reference=7977>